

Για τη Νοβάρτις, τώρα που έπεσε ο κουρνιαχτός

Γιάννης Νικολόπουλος

Πάει και η προανακριτική για τη Νοβάρτις, να ζήσουμε να την θυμόμαστε.

Ο φάκελος, λέει, επέστρεψε στην δικαιοσύνη...

Καταρχάς, ουδέποτε έφυγε από την δικαιοσύνη, για να επιστρέψει. Αποκόπηκε και εστάλη μόνο το τμήμα εκείνο που αφορούσε πολιτικά πρόσωπα, τους πρώην υπουργούς και πρωθυπουργούς. Η δικαιοσύνη συνεχίζει την έρευνα της για τυχόν αδικήματα της εταιρίας, των μη πολιτικών προσώπων που εμπλέκονται – καταρχάς την εν Ελλάδι διοίκηση της εταιρίας και το δίκτυο των 4.500 γιατρών... – και των πολιτικών προσώπων ως προς το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, σε απλά ελληνικά, το ενδεχόμενο ξέπλυμα βρώμικου χρήματος. Το αδίκημα δηλαδή που έστειλε και πρώην πράσινο μεγαλοϋπουργό στη φυλακή για τα εξοπλιστικά προγράμματα του πολεμικού ναυτικού.

Η προανακριτική επιτροπή, πρώτα και κατόπιν η Βουλή διά της ψηφοφορίας στην Ολομέλεια διαπίστωσε την αναρμοδιότητα του σώματος να συνεχίσει την έρευνα για την δωροληψία και την παθητική δωροδοκία, έχοντας προσθέσει και το ξέπλυμα, αυθαίρετα, ενώ από την αρχική πρόταση είχε αφαιρεθεί η απιστία με τις επιβαρυντικές διατάξεις περί καταχραστών του δημοσίου, που κατά τα άλλα περιλαμβανόταν προς εξέταση, στο διαβιβαστικό της εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. Η απιστία βέβαια αφαιρέθηκε και επειδή υπήρχε στους φακέλους η αναφορά περί Π.Κ. και ένα τέτοιο αδίκημα έχει τον χαρακτήρα σκυτάλης σε σκυταλοδρομία – αν ο επόμενος υπουργός δεν αλλάξει τις αποφάσεις του προηγούμενου που συνιστούν ποινικό αδίκημα,ε, ο επόμενος έχει πρόβλημα, ακόμη και αν δεν δωροδοκήθηκε ή ακόμη και αν ο

προηγούμενος γλίτωσε λόγω παραγραφής, τόσο απλά.

Μετά την ψηφοφορία περί αναρμοδιότητας, οι μεν της κυβερνητικής πλειοψηφίας πανηγύριζαν επειδή, λέει, θα κινηθεί η δικαστική διαδικασία νόμιμα, δεν θα επέλθει παραγραφή και οι πιθανοί ένοχοι θα λογοδοτήσουν. Οι δε της αντιπολίτευσης και ειδικά όσων το όνομα ενεπλάκη στην υπόθεση και τις μαρτυρικές καταθέσεις, πανηγύριζαν επειδή, λέει, από τη στιγμή που η Βουλή διαπίστωσε την αναρμοδιότητά της, δεν τίθεται θέμα διώξεων – με άλλα λόγια αυτοί θεωρούν ότι...την γλίτωσαν και αθώωθηκαν!

Τα πράγματα είναι κάπως σύνθετα, αλλά στην ουσία τους, απλά.

Ας ξεκινήσουμε με την κυβερνητική πλειοψηφία των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που ούτως ή άλλως αυτοδιαφημίζονται στον πρωινό τους καθρέφτη και στις τηλεοράσεις ως οι πούροι μαχητές κατά της διαπλοκής και της διαφθοράς των προηγούμενων, επάρατων κυβερνήσεων. Εξάλλου, αυτοί συνέστησαν και την προανακριτική για να διερευνήσει την υπόθεση κατά τις διατάξεις του συντάγματος και του νόμου περί ευθύνης υπουργών – με τα γνωστά και χιλιοδιαπιστωμένα προβλήματα που αυτές έχουν, ας μην τα επαναλάβουμε εκ νέου.

Αν η επιτροπή συνέχιζε το «έργο» της, και για τα δύο αδικήματα, τότε ορθωνόταν μπροστά της ένας μεγάλος σκόπελος που θα μπορούσε να βυθίσει άτανδρο το σκάφος με τα άσφαιρα πυρομαχικά κατά της διαπλοκής και της διαφθοράς. Και ο σκόπελος αυτός λέγεται παραγραφή λόγω της μεσολάβησης δυο κοινοβουλευτικών περιόδων από τη στιγμή που τα αδικήματα τελέστηκαν, αν τελέστηκαν. Με άλλα λόγια έχουν προηγηθεί δύο εθνικές κάλπες από την ώρα που κάποιοι δωροδοκήθηκαν και κάποιοι πήραν αποφάσεις που ζημίωσαν το δημόσιο – αν δωροδοκήθηκαν και αν απίστησαν.

Και ποια είναι η δεύτερη, εθνική κάλπη που οδήγησε σε μια τέτοια εξέλιξη, αν η επιτροπή συνέχιζε την έρευνά της; Μα, φυσικά, η πρόωρη κάλπη του Σεπτεμβρίου του 2015, η κάλπη που

μεθόδευσε ο πρωθυπουργός και η καμαρίλα του, η κάλπη της κωλοτούμπας και της ολοκληρωτικής πρόσδεσης του ΣΥΡΙΖΑ στο μνημονιακό καθεστώς, η κάλπη ανασκολόπησης του ΟΧΙ του δημοψηφίσματος, η κάλπη που η μάνταμ Μέρκελ θεωρούσε μέρος της λύσης και όχι της κρίσης. Κάλπη πολλαπλών λύσεων, τελικά.

Η ίδια αυτή κάλπη παρέγραψε τα αδικήματα περί Νοβάρτις, σε ό,τι αφορά το σκέλος των πολιτικών προσώπων και, αν η επιτροπή συνέχιζε το «έργο» της, αναπόφευκτα θα έπεφτε πάνω σε αυτή τη διαπίστωση.

Άρα, η επιτροπή δεν έπρεπε να συνεχίσει το «έργο» της.

Γι' αυτό και εξ αρχής η κυβερνητική πρόταση για τη σύστασή της, αναφερόταν σε αδικήματα δωροδοκίας και ξεπλύματος, προοικονομώντας – χωρίς να έχει καν γίνει η σύσταση της και χωρίς να έχει μπει στην ουσιαστική εξέταση και χωρίς να αναφέρει ποιο γεγονός οδήγησε στην παραγραφή! – ότι η απιστία έχει παραγραφεί και γι' αυτό δεν την συμπεριέλαβαν στην πρότασή τους, ενώ το ξέπλυμα συμπεριλήφθηκε προκειμένου να δώσει το πάτημα για τη διαπίστωση της αναρμοδιότητας.

Γι' αυτό και ορισμένοι εκ των αναφερομένων και εμπλεκομένων στη δικογραφία πολιτικών προσώπων, πλειοδότησαν σε χαρακτηρισμούς κατά του Μεγάρου Μαξίμου και του πρωθυπουργού και της κυβέρνησης, και έκαναν και μηνύσεις και αγωγές εναντίον γης, ουρανού και θάλασσας – θα ήταν κομματάκι δύσκολο ειδικά για τους πιο θρήσκους να πάνε μέχρι την πλησιέστερη εκκλησία και να ανάψουν λαμπάδα στον Άγιο Αλέξιο τον Νοβαρτολύτη, του οποίου η οίηση της εξουσίας έφερε συνακόλουθα και το δικό τους σωσίβιο παραγραφής μέσω της σεπτεμβριανής κάλπης του 2015.

Και κάπως έτσι, βρέθηκε η μεθόδευση περί αναρμοδιότητας, η οποία όμως έχει έναν αστερίσκο, μεγάλο σαν αστεροειδή έτοιμο να πέσει στο έδαφος και να προκαλέσει πυρηνική έκρηξη – δεν αρκεί η Βουλή να πει ότι δεν είναι αρμόδια. Πρέπει και η δικαιοσύνη να πει ότι είναι αρμόδια!

Και μάλιστα όχι και για τα δύο αδικήματα – είπαμε, το ξέπλυμα

το ελέγχει ούτως ή άλλως- αλλά ειδικά για το αδίκημα της δωροληψίας και της παθητικής δωροδοκίας, για το οποίο στο πρόσφατο παρελθόν της υπόθεσης του πράσινου μεγαλοϋπουργού, η δικαιοσύνη είχε αποφανθεί, βασιζόμενη στις διατάξεις του ποινικού κώδικα, ότι δεν είναι αρμόδια εκείνη για την εκκίνηση της ποινικής δίωξης, αλλά η Βουλή, καθώς το συνέδεσε ουσιωδώς με την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων στη διάρκεια της θητείας του εν λόγω και μάλιστα με την βλάβη του δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή την απιστία σε ένα σχήμα σαν ο σκύλος να κυνηγάει την ουρά του – δωροδοκήθηκες για να απιστήσεις, αλλά μόνο αν διαπιστωθούν τα ατράνταχτα στοιχεία της απιστίας και συνακόλουθα της παράβασης καθήκοντος, τίθεται θέμα και δωροδοκίας σου.

Σήμερα, η κυβερνητική πλειοψηφία ουσιαστικά παρακαλάει για μια αλλαγή αυτής της προηγούμενης απόφασης των δικαστικών συμβουλίων – το ρήμα σχηματικά, δεν ισχυριζόμαστε, σε καμιά περίπτωση, ότι έχουν ανάψει τα τηλέφωνα ανάμεσα σε κυβερνητικούς παράγοντες και δικαστικούς λειτουργούς για να βγει μια τέτοια νέα απόφαση, προς θεού, η Ελλάδα δεν είναι μπανανία!

Κυβερνητικοί βουλευτές, εμφανώς καταβεβλημένοι και αυτοί από την αρπακολλατζήδικη τακτική της πλειοψηφίας, διατύπωσαν και από του βήματος της Βουλής, την άποψη ότι είναι μια απόφαση που πρέπει να αλλάξει για να κινηθεί περαιτέρω η διαδικασία – μένει να δούμε αν αυτό θα συμβεί.

Από την άλλη πλευρά, αντιπολίτευση και εμπλεκόμενοι κακώς πανηγυρίζουν – δεν την γλίτωσαν και δεν αθώθηκαν. Εκκρεμεί η κύρια έρευνα της δικαιοσύνης – και θα δούμε πού θα βγάλει, αν θα βγάλει κάπου αυτή.

Πάντως είναι χαρακτηριστικό ότι σε κάποιον παπατρέχα της δημόσιας σφαίρας ξέφυγε η φράση ότι η νομιμοποίηση χρήματος από εγκληματική δραστηριότητα – το ξέπλυμα... – και οι σχετικές ποινικές διώξεις έχουν νόημα και θα γίνουν μόνο αν τα χρήματα έχουν νομιμοποιηθεί στην Ελλάδα...

Τι εννοούσε ο ποιητής; Τι υπονοούμενο ήταν αυτό; Κάποιοι δείχνουν να αγνοούν τα περί διεθνούς, δικαστικής συνδρομής και έρευνας ακόμη και αν το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος έχει γίνει μέσω της αγοράς ταράνδων στη Λαπωνία. Ας είναι... Από την άλλη πλευρά βέβαια, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και σε αυτό το πεδίο έπιασε πόρτα για τον χειμώνα. Γιατί, αν η δικαιοσύνη και η εισαγγελία διαφθοράς καταλήξουν όντως σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματο από πολιτικό πρόσωπο, οι κυβερνητικοί βουλευτές και παράγοντες θα έχουν τα μούτρα να ισχυρίζονται ότι εξαιτίας της δικής τους προανακριτικής, έφθασε η δικαιοσύνη στα δικά της συμπεράσματα και τις διώξεις! Και θα καμαρώνουν σαν γύφτικα σκεπάρνια στα κανάλια, για το «κατόπιν ενεργειών τους», όπως προπαγάνδιζαν κάποιοι ανθυποδεύτεροι κομματάρχες κάποτε. Ας είναι...

Το σύνολο του μνημονιακού, πολιτικού προσωπικού βρίσκεται σε πανικό είτε με Νοβάρτις είτε χωρίς Νοβάρτις στον ορίζοντα. Έχουν χάσει τη γη κάτω από τα πόδια τους. Όλοι τους. ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, ΚΙΝΑΛ, όλοι τους, ακόμη και οι χρυσές εφεδρείες τους εντός και εκτός κοινοβουλίου. Το θέμα είναι ποια υποστυλώματα θα επιστρατευθούν για να διατηρηθούν κακήν κακώς στην εξουσία, συμπολιτευόμενη ή αντιπολιτευόμενη. Και αν αντίστροφα οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς μπορούν να συγκροτήσουν μέτωπο ανατροπής πρώτα στην κοινωνία και μετά, στην κάλπη, για να απαλλαγούμε μια και καλή από δαύτους.

Είτε με Νοβάρτις, είτε χωρίς Νοβάρτις στον ορίζοντα.